

Picături de toamnă

Stefania Petrov

Picături din pomul vieții
Se transformă iar în brumă,
Vălătucii albi ai ceții,
Pașii toamnei ni-i îndrumă.

Amurgul se pierde-n noapte
Printr- ale lunii mărgele,
Cu parfum de gutui coapte
Înșirăm vise pe stele.

Verdele încet se stinge
Și-n rugină se preface,
Strugurii mustind a sânge,
Pun licori în poloboace.

Ploi de lacrimi dulci-amare,
Din norii de plumb se cern,
Pe cer, cârduri de cocoare
Zboară spre drumul etern.

Cohorta de frunze moarte
La nostalgie condamnă
Și-n caierul vieții noastre
Veșnicim încă o toamnă.